15 Σεπτεμβρίου 1935

Ομιλία του
Αρχηγού και Καγκελάριου του Ράιχ
Αδόλφου Χίτλερ
στη συνεδρίαση του Ράιχσταγκ
στο «Kulturvereins Haus»
της Νυρεμβέργης

Ομιλία του
Αρχηγού και Καγκελάριου του Ράιχ
Αδόλφου Χίτλερ
στη συνεδρίαση του Ράιχσταγκ
στο «Kulturvereins Haus»
της Νυρεμβέργης

Κεντρικός Εκδοτικός Οίκος NSDAP· Φραντς Έερ Νάχφολγκερ, Ε.Π.Ε. Μόναχο

Πηγή:
https://www.reichstagsprotokolle.de/Blatt2_w9_bsb00000142_00061.html

6η Συνεδρία,

που πραγματοποιήθηκε στη μεγάλη αίθουσα του «Kulturvereins Haus» (Οίκος Πολιτιστικής Εταιρείας) στη Νυρεμβέργη, για τη γιορτή της ημέρας του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ,

Κυριακή, 15 Σεπτεμβρίου 1935.

Η συνεδρίαση θα αρχίσει στις 21:00 από τον Πρόεδρο.

Πρόεδρος Γκαίρινγκ: Η συνεδρίαση ξεκινά.

Κύριοι βουλευτές μου! Έχετε κληθεί απροσδόκητα εδώ στη **Νυρεμβέργη** την πόλη που γιορτάζει της ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ. Για πρώτη φορά μετά από πολλούς αιώνες, το γερμανικό Ράιχσταγκ ξανά σε αυτή την παλιά, αξιέπαινη πόλη. Αν σήμερα, την ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ, πραγματοποιείται μια συνεδρίαση του Ράιχσταγκ, θα νιώσετε, κύριοι βουλευτές, ότι πρόκειται για κάτι τεράστιο, ότι αυτό που συμβαίνει σήμερα θα έχει θεμελιώδη σημασία για το μέλλον ολόκληρου του λαού μας.

Το Ράιχσταγκ, Αρχηγέ μου, είναι χαρούμενο που συγκλήθηκε εδώ σήμερα και που μια συνεδρίαση του Ράιχσταγκ θα συνδεθεί με την ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ. Και αυτό δείχνει σαφέστατα και ξεκάθαρα την **ενότητα του κόμματος και του κράτους, του λαού και του κινήματος**. Μακάρι να γίνει ένα έθιμο τόσο τιμητικό όσο και υποχρεωτικό για το Ράιχσταγκ στο μέλλον, που να συνδεθεί και με τις μελλοντικές ημέρες του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ, έτσι ώστε η Νυρεμβέργη, η παλιά ελεύθερη γερμανική πόλη του Ράιχ, όπως κάποτε – στο απόγειο της ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ – μπορεί να γίνει και πάλι η έδρα του γερμανικού Ράιχσταγκ.

Τη σημασία της σημερινής συνεδρίασης, κύριοι βουλευτές, θα την καταλάβετε από τις δηλώσεις του Αρχηγού και Καγκελάριου του Ράιχ. Πριν όμως μπούμε στη σημερινή ημερήσια διάταξη, θα ήθελα να δώσω τον λόγο στον βουλευτή δρ. Φρικ.

Δρ. **Φρικ**, βουλευτής: Γερμανοί άνδρες του Ράιχσταγκ! Ο ισχύων **εσωτερικός κανονισμός του Ράιχσταγκ** χρονολογείται από το 1922, δηλαδή από την ακμή του κοινοβουλευτικού-δημοκρατικού συστήματος. Οι πολιτικές εξελίξεις των τελευταίων χρόνων τον καθιστά εντελώς ξεπερασμένο και απαρχαιωμένο, και είναι πλέον καιρός το Ράιχσταγκ να εισάγει στη διαχείρισή του την εθνικοσοσιαλιστική αρχή της ηγεσίας.

(Χειροκροτήματα.)

Η Εθνικοσοσιαλιστική παράταξη του Ράιχσταγκ υποβάλλει λοιπόν την ακόλουθη **πρόταση** στο Ράιχσταγκ:

Το Ράιχσταγκ θέλει να αποφασίσει:

Ο εσωτερικός κανονισμός του Ράιχσταγκ παύει να ισχύει.

Μέχρι να εκδοθεί νέος εσωτερικός κανονισμός, ο Πρόεδρος του Ράιχσταγκ ασκεί τις δραστηριότητές του κατά την κρίση του.

Σας ζητώ να αποδεχτείτε αυτό το αίτημα.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Πρόεδρος Γκαίρινγκ: Παρακαλώ όσοι βουλευτές, συμφωνούν με την πρόταση του δρ. Φρικ και των συντρόφων, να εγερθούν από τις θέσεις τους.

(Αυτό γίνεται.)

Σημειώνω ότι η πρόταση εγκρίθηκε ομόφωνα.

Περνάμε τώρα στην ημερήσια διάταξη:

Παραλαβή της δήλωσης από την κυβέρνηση του Ράιχ.

Τον λόγο έχει ο Αρχηγός και Καγκελάριος του Ράιχ.

Αδόλφος Χίτλερ, Αρχηγός και Καγκελάριος του Ράιχ (*χαιρετίζεται με θυελλώδη ζήτω*):

Βουλευτές, άνδρες του Γερμανικού Ράιχσταγκ! Εξ ονόματος της γερμανικής κυβέρνησης του Ράιχ, ζήτησα από τον Πρόεδρο του Ράιχσταγκ, τον σύντροφο του κόμματος Γκαίρινγκ, να συγκαλέσει σήμερα το γερμανικό Ράιχσταγκ για μια συνεδρίαση στη Νυρεμβέργη.

Η τοποθεσία επιλέχθηκε, γιατί, μέσω του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος, συνδέεται στενά με τους νόμους που θα σας παρουσιαστούν σήμερα και επειδή σήμερα μακράν ο μεγαλύτερος αριθμός των βουλευτών και συντρόφων του κόμματος βρίσκεται ακόμη στη Νυρεμβέργη.

Θα ήθελα να σας κάνω μερικές σύντομες γενικές παρατηρήσεις σχετικά με τους νόμους αυτούς που υποβλήθηκαν με πρόταση πρωτοβουλίας.

Το πρώτο μέρος της ημέρας του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ στη Νυρεμβέργη τελείωσε. Η ημέρα της Βέρμαχτ θα ολοκληρωθεί αύ-

ριο. Η εικόνα που προσφέρει αυτή η γιορτή του κινήματος, επαναλαμβάνει τις εντυπώσεις της χρονιάς που πέρασε σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό. Ο γερμανικός λαός έχει ανοίξει το δρόμο για μια ενότητα και πειθαρχία που ίσως δεν έχει υπάρξει ποτέ στην ιστορία. Αυτή η έκφραση της σταθερότητας του κινήματος είναι ταυτόχρονα και η έκφραση της δύναμης του σημερινού καθεστώτος. Αυτό που λαχταρούσε μάταια το γερμανικό έθνος εδώ και αιώνες έχει γίνει τώρα πραγματικότητα: ο ενωμένος λαός των αδελφών, απαλλαγμένος από τις αμοιβαίες προκαταλήψεις και τις αναστολές των περασμένων εποχών. Αυτή η εσωτερική δύναμη θα αντανακλά αύριο στην εικόνα που θα μας προσφέρει η Βέρμαχτ. Δεν πρόκειται για μια μαζική διαδήλωση, αλλά απλώς μια επίδειξη της εσωτερικής αξίας του νέου μας στρατού. Ο γερμανικός λαός μπορεί να θεωρεί τον εαυτό του τυχερό με την επίγνωση αυτής της δύναμης που έχει ξανακερδίσει μετά από τόσο φοβερά βάσανα και μεγάλες περιόδους αδυναμίας, και αυτό ειδικά σε μια εποχή που φαίνεται να είναι αντιμέτωπη με σοβαρές κρίσεις. Η Γερμανία είναι και πάλι υγιής. Η οργάνωσή της μέσα και έξω είναι σε τάξη.

(Χειροκροτήματα.)

Σε τόσο σοβαρούς καιρούς η ευθύνη της ηγεσίας του Ράιχ είναι ακόμη μεγαλύτερη. Για όλη μας τη συμπεριφορά μπορεί να υπάρχει μόνο μία κατευθυντήρια γραμμή: η μεγάλη και ακλόνητη αγάπη μας για την ειρήνη. Μια τέτοια ομολογία μου φαίνεται ότι είναι απαραίτητη τώρα, αφού δυστυχώς ένας συγκεκριμένος διεθνής Τύπος συνεχίζει να καταβάλλει προσπάθειες να εντάξει τη Γερμανία στον κύκλο των συσχετισμών του. Άλλοτε εξετάζει την περίπτωση ότι η Γερμανία θα κινηθεί εναντίον της Γαλλίας, άλλοτε την υπόθεση, ότι θα στραφεί εναντίον της Αυστρίας, μετά πάλι ο φόβος ότι θα επιτεθεί στη Ρωσία και δεν ξέρω πού αλλού. Αυτές οι απειλές χρησιμοποιούνται συνήθως σαν επιχείρημα για την αναγκαιότητα σχηματισμού επιθυμητών συνασπισμών, ανάλογα με τις ανάγκες. Η γερμανική φιλία δεν προσφέρεται επίσης λιγότερο γενναιόδωρα σε αυτόν τον Τύπο ούτε αντιμετωπίζεται σαν ένα αντικείμενο που είναι άμεσα διαθέσιμο σε κάθε πολιτικό που αισθάνεται την ανάγκη να απλώσει έστω και το χέρι του. Δεν χρειάζεται να σας διαβεβαιώσω, κύριοι βουλευτές, άνδρες του Ράιχσταγκ, ότι η γερμανική κυβέρνηση δεν παίρνει τις αποφάσεις της από κάποια στάση απέναντι σε οποιονδήποτε, αλλά αποκλειστικά από την αίσθηση της ευθύνης της απέναντι στη Γερμανία.

(Χειροκροτήματα.)

Ο σκοπός όμως είναι να μην εξαντλήσουμε τα αποτελέσματα της δουλειάς μας σε μια επιπόλαιη και επομένως παράλογη περιπέτεια. Ο σκοπός της ανοικοδόμησης του γερμανικού στρατού δεν ήταν να απειλήσει ή ακόμα και να αφαιρέσει την ελευθερία κανενός ευρωπαϊκού λαού, αλλά αποκλειστικά να διατηρήσει την ελευθερία του γερμανικού

λαού. Αυτή η άποψη καθορίζει κατά κύριο λόγο την εξωτερική πολιτική της γερμανικής κυβέρνησης. Γι' αυτό και δεν παίρνουμε θέση για γεγονότα που δεν αφορούν τη Γερμανία και δεν θέλουμε να εμπλακούμε σε τέτοιου είδους θέματα.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, ο γερμανικός λαός παρακολουθεί με μεγαλύτερη ανησυχία τα γεγονότα στη Λιθουανία. Σε απόλυτη ειρήνη, η περιοχή του Μέμελ κλάπηκε από τη Γερμανία, χρόνια μετά τη συνθήκη ειρήνης. Η ληστεία αυτή νομιμοποιήθηκε από την Κοινωνία των Εθνών και συνδέθηκε μόνο με τη διατήρηση μιας αυτονομίας που θα παραχωρούνταν στο γερμανικό πληθυσμό του Μέμελ και θα προβλεπόταν σε μια σύμβαση. Για χρόνια τώρα, το γερμανικό στοιχείο αυτής της περιοχής κακομεταχειρίζεται και βασανίζεται κατά παράβαση των νόμων και των συνθηκών. Ένα μεγάλο έθνος πρέπει διαρκώς να παρακολουθεί πώς, κατά παράβαση των νόμων και των διατάξεων των συνθηκών, άτομα του αίματός του, που δέχθηκαν επιθέσεις σε απόλυτη ειρήνη και απομακρύνθηκαν από το Ράιχ, να αντιμετωπίζονται χειρότερα από τους εγκληματίες σε κανονικά κράτη.

(Φωνές: Ντροπή! Απαράδεκτο!)

Το μόνο έγκλημα τους είναι ότι είναι Γερμανοί και θέλουν να παραμείνουν Γερμανοί.

(Μπράβο!)

Οι συστάσεις των υπεύθυνων δυνάμεων στο Κάουνας παρέμειναν, τουλάχιστον μέχρι τώρα, απλώς εξωτερικές διατυπώσεις χωρίς καμία αξία και χωρίς εσωτερικές συνέπειες.

Η γερμανική κυβέρνηση του Ράιχ παρακολουθεί αυτή την εξέλιξη με προσοχή και πίκρα. Θα ήταν αξιέπαινο για την Κοινωνία των Εθνών να στρέψει το ενδιαφέρον της στο σεβασμό της αυτονομίας της περιοχής του Μέμελ και να την κάνει πρακτικά αποτελεσματική, προτού και εδώ τα γεγονότα πάρουν μορφές που μια μέρα δεν θα μπορούσαν παρά να μετανιώσουν όλες οι πλευρές.

(Επαναλαμβανόμενα δυνατά χειροκροτήματα.)

Οι προετοιμασίες για τις εκλογές που διεξάγονται αυτή τη στιγμή εκεί αποτελούν χλευασμό των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων.

(Πολύ σωστά!)

Η Γερμανία δεν προβάλλει παράλογες απαιτήσεις όταν απαιτεί να υποχρεωθεί η Λιθουανία να συμμορφωθεί με τις υπογεγραμμένες συνθήκες με τα κατάλληλα μέσα.

(Θυελλώδες χειροκρότημα.)

Στο τέλος, όμως, ένα έθνος 65 εκατομμυρίων έχει το δικαίωμα να απαιτήσει ότι δεν είναι τουλάχιστον λιγότερο σεβαστό από την αυθαιρεσία ενός λαού 2 εκατομμυρίων.

(Νέο χειροκρότημα.)

Δυστυχώς, βιώνουμε το γεγονός, ότι, ενώ η αμοιβαία κατανόηση μεταξύ των λαών είναι πιο απαραίτητη από ποτέ, η μπολσεβίκικη Διεθνής από τη Μόσχα επιδιώκει ξανά ανοιχτά και συστηματικά την επανάσταση, δηλαδή την υποκίνηση των λαών. Η παράσταση του συνεδρίου της Κομιντέρν στη Μόσχα είναι μια αποτελεσματική επισήμανση της ευθύτητας της «πολιτικής της μη επέμβασης» που απαιτεί η ίδια εξουσία.

(Πολύ σωστά!)

Επειδή εμείς, έχουμε διδαχτεί από τη δική μας και, όπως μπορούμε να διαπιστώσουμε, από την εμπειρία των άλλων κρατών, δεν περιμένουμε τίποτα από τις διαμαρτυρίες και τις φαντασιώσεις της Μόσχας, είμαστε αποφασισμένοι να αντιμετωπίσουμε την μπολσεβίκικη επαναστατική αναταραχή στη Γερμανία με τα αποτελεσματικά όπλα της εθνικοσοσιαλιστικής διαφώτισης.

(Μπράβο!)

Το συνέδριο του κόμματος δεν άφησε καμία αμφιβολία ότι ο εθνικοσοσιαλισμός, στο βαθμό που αφορά την προσπάθεια του Μπολσεβικισμού της Μόσχας να βρει έδαφος στη Γερμανία ή να οδηγήσει τη Γερμανία σε μια επανάσταση, θα σταματήσει πλήρως αυτή την πρόθεση και αυτές τις προσπάθειες που γίνονται.

(Μπράβο!)

Πρέπει να σημειώσουμε ότι και εδώ, όπως και παντού, είναι σχεδόν αποκλειστικά εβραϊκά στοιχεία που εμφανίζονται σαν φορείς αυτής της υποκίνησης και της αποσύνθεσης των εθνών.

Η προσβολή της γερμανικής σημαίας – η οποία αποκαταστάθηκε με τον πιο πιστό τρόπο με μια δήλωση της αμερικανικής κυβέρνησης – αποτελεί παράδειγμα της νοοτροπίας του Ιουδαϊσμού, ακόμη και σε αξιωματούχους, απέναντι στη Γερμανία και μια αποτελεσματική επιβεβαίωση για την ορθότητα της εθνικοσοσιαλιστικής μας νομοθεσίας, που στοχεύει εξαρχής να αποτρέψει παρόμοια περιστατικά στη γερμανική μας διοίκηση και στην απονομή της δικαιοσύνης και να μην επιτρέψει σε καμία περίπτωση να συμβούν.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Αν όμως χρειαστεί να επιβεβαιωθεί περαιτέρω η ορθότητα αυτής της άποψης μας, τότε αυτή θα δοθεί σε άφθονο βαθμό από το νέο μποϊκοτάζ που το εβραϊκό στοιχείο έχει μόλις ξεκινήσει ξανά εναντίον της Γερμανίας.

Αυτή η διεθνής αναταραχή του κόσμου δυστυχώς φαίνεται να έχει προκαλέσει και στον Ιουδαϊσμό στη Γερμανία την άποψη ότι ίσως ήρθε τώρα η ώρα να αντιπαρατεθούν τα γερμανικά εθνικά συμφέροντα στο Ράιχ με τα εβραϊκά. Σε αμέτρητες τοποθεσίες υπάρχουν έντονες καταγγελίες για προκλητικές ενέργειες μεμονωμένων μελών αυτού του λαού, οι οποίες, λόγω της εμφανούς συσσώρευσης και της ομοιότητας του περιεχομένου των διαφημίσεων, υποδηλώνουν μια ορισμένη προγραμματισμένη δράση. Αυτή η συμπεριφορά κλιμακώθηκε σε διαδηλώσεις που έγιναν σε έναν κινηματογράφο του Βερολίνου εναντίον μιας ξένης ταινίας που ήταν από μόνη της αβλαβής, αλλά οι εβραϊκοί κύκλοι πίστευαν ότι ενοχλήθηκαν από αυτήν.

Εάν αυτή η προσέγγιση δεν οδηγήσει σε πολύ αποφασιστικές αντιδράσεις του εξοργισμένου πληθυσμού, οι οποίες δεν μπορούν να ελεγχθούν λεπτομερώς, η μόνη επιλογή που απομένει είναι να ρυθμιστεί νομικά το πρόβλημα.

(Δυνατή επιδοκιμασία.)

Η γερμανική κυβέρνηση του Ράιχ είναι κυριαρχούμενη από τη σκέψη ότι με μια μοναδική κοσμική λύση μπορεί να δημιουργήσει ένα επίπεδο από το οποίο θα είναι δυνατό για τον γερμανικό λαό να βρει μια ανεκτή σχέση με τον εβραϊκό λαό. Εάν αυτή η ελπίδα δεν εκπληρωθεί, εάν η εσωτερική και διεθνής εβραϊκή υποκίνηση συνεχιστεί, θα γίνει μια νέα εξέταση της κατάστασης.

(Μπράβο!)

Προτείνω τώρα στο Ράιχσταγκ να ψηφίσει τους νόμους, θα σας διαβάσει ο σύντροφος του κόμματος Πρόεδρος του Ράιχσταγκ, Γκαίρινγκ. Ο πρώτος και ο δεύτερος νόμος αποδίδουν ένα χρέος ευγνωμοσύνης στο κίνημα, κάτω από το σύμβολο του οποίου η Γερμανία ανέκτησε την ελευθερία της,...

(συνεχές θυελλώδες χειροκρότημα)

...εκπληρώνοντας το πρόγραμμα του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος σε ένα σημαντικό σημείο. Ο τρίτος νόμος είναι μια προσπάθεια νομοθετικής ρύθμισης ενός προβλήματος, το οποίο σε περίπτωση αποτυχίας και πάλι, θα πρέπει να εκχωρηθεί με νόμο στο Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα για την οριστική του λύση. Πίσω και από τους τρεις νόμους βρίσκεται το κόμμα και μαζί του και πίσω του το γερμανικό έθνος.

(Θυελλώδη χειροκροτήματα και τριπλές ζητωκραυγές προς τον Αρχηγό.)

Πρόεδρος Γκαίρινγκ: Αρχηγέ μου! Άνδρες του Ράισταγκ! Όσο θεμελιώδεις ήταν οι δηλώσεις του Αρχηγού και Καγκελάριου, τόσο σημαντικές είναι οι νομοθετικές προτάσεις που έχετε μπροστά σας. Σήμερα βρισκόμαστε στο τέλος μιας πρώτης αναπτυξιακής περιόδου. Η μέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ το εκφράζει αυτό καθαρά και ξεκάθαρα στον γερμανικό λαό και σε όλο τον κόσμο. Και έτσι οι σημερινοί νόμοι θα πρέπει να είναι και ορόσημα στο τέλος αυτής της πρώτης περιόδου, και θα πρέπει να είναι τα θεμέλια για την οικοδόμηση της δεύτερης και των επόμενων.

Ως προς τη σημασία τους, αυτοί οι νόμοι, ίσως όπως κανένας άλλος, ανήκουν στην ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ. Γι’ αυτό το λόγο είμαστε ιδιαίτερα ευγνώμονες που το Ράιχσταγκ μπορεί να ψηφίσει αυτούς τους νόμους εδώ, σε αυτή την πόλη και αυτή τη στιγμή. Ένας λαός είναι ελεύθερος αν έχει κερδίσει την ελευθερία από έξω. Αυτή η ελευθερία προς τα έξω μπορεί να κερδηθεί μόνο αν ο λαός έχει διαμορφώσει την ελευθερία του από μέσα. Ξέρουμε ότι η εξωτερική μας ελευθερία έχει κατοχυρωθεί με τον θεμελιώδη νόμο της 16ης Μαρτίου του έτους μέσω του οποίου η Γερμανία ανέκτησε την αμυντική της κυριαρχία· γιατί αυτή η νέα άμυνα εγγυάται την ελευθερία, όπως εγγυάται και την ειρήνη, γιατί μόνο μέσα στην ειρήνη μπορεί να επιτευχθεί αυτή η ελευθερία. Αλλά αυτή η ανακτημένη ελευθερία χρειάζεται και ένα πρόσημο προς τα έξω και ένα σύμβολο προς τα έξω. Όπως κάθε εποχή και κάθε σύστημα του παρελθόντος είχε το δικό του σύμβολο, έτσι είναι αυτονόητο ότι και το γερμανικό Ράιχ, το οποίο υπό την εθνικοσοσιαλιστική ηγεσία ξαναβρήκε την τιμή και την ελευθερία του, πρέπει να έχει ένα ορατό δικό του σύμβολο, ότι και πάνω από αυτό το νέο γερμανικό Ράιχ πρέπει να υπάρχει αυτό το λάβαρο, που δημιούργησε μόνο αυτό το Ράιχ.

(Χειροκρότημα.)

Πιστεύω ότι εμείς οι Γερμανοί είμαστε ευγνώμονες στη μοίρα, επειδή σε μια στιγμή βαθιάς ανάγκης και βαθιάς ατίμωσης και ντροπής ανέμισε αυτή την ένδοξη σημαία του μαύρου, του λευκού και του κόκκινου, επειδή αυτά τα χρώματα και αυτή η σημαία δεν έπρεπε να κυματίζουν πάνω από μια Γερμανία της ατίμωσης και ντροπής. Γιατί αυτό το σύμβολο, αυτή η σημαία του μαύρου-λευκού-κόκκινου, κάποτε είχε θεμελιωθεί και αναδειχθεί σαν σύμβολο νίκης του τότε ενωμένου Ράιχ. Όταν ανακηρύχθηκε στην Αίθουσα των Καθρεπτών στις Βερσαλλίες το γερμανικό Ράιχ, αυτή η νέα σημαία ξεδιπλώθηκε κάτω από τον βροντή των κανονιών. Πέρασε πάνω από μια Γερμανία της εργασίας, πάνω από μια Γερμανία του μεγαλείου, και πάνω από μια Γερμανία που πάντα λαχταρούσε την ειρήνη. Για εμάς τους Γερμανούς, αυτή η σημαία και τα χρώματα μαύρο, άσπρο και κόκκινο συνδέονται με πράξεις δόξας και για εμάς τους Γερμανούς συνδέεται και με ένα αιώνιο χρέος ευγνω-

μοσύνης. Και γι' αυτό ακριβώς ευχαριστούμε τη μοίρα που δεν επέτρεψε να κυματίσει αυτή η σημαία πάνω από τη διεφθαρμένη Γερμανία. Και ήμασταν ευγνώμονες που αυτή η Γερμανία της ατίμωσης και της ντροπής έδωσε τη τεχνητή της σημαία στο σύστημα εκείνης της εποχής, που τα ένδοξα χρώματα μαύρο-λευκό-κόκκινο αφαιρέθηκαν και πάνω από τη Γερμανία του συστήματος της εποχής κυμάτιζαν τα χρώματα της τριπλής Διεθνούς, ο κόκκινο, κάτω από το οποίο καταστράφηκε η Γερμανία, το κίτρινο, κάτω από το οποίο η Γερμανία εξουθενώθηκε και γονάτισε στους τοκογλύφους και το μαύρο, που πάντα πήγαινε χέρι-χέρι με το κόκκινο.

(Χειροκροτήματα.)

Η παλιά σημαία, είναι τυλιγμένη με τιμή, ανήκει σε μια παλιά Γερμανία της τιμής. Κάτω από τα παλιά χρώματα, αλλά με ένα νέο σύμβολο, άρχισε ο αγώνας για τη νέα ελευθερία. Ο σεβασμός που τρέφουμε για την παλιά σημαία του μαύρου-λευκού-κόκκινου μας υποχρεώνει να αποτρέψουμε και να προφυλάξουμε αυτά τα χρώματα και αυτή η σημαία από το να υποβαθμιστούν σε ένα κομματικό έμβλημα, κάτω από το οποίο κρύβεται η αντίδραση σαν σύμβολο συσπείρωσης.

(Θυελλώδες, παρατεταμένο χειροκρότημα.)

Η Εθνικοσοσιαλιστική Επανάσταση, μετά την επίτευξή της και τη νίκη της, επέτρεψε να υψωθεί ξανά η σημαία μαύρο-λευκό-κόκκινο, μόνο και μόνο επειδή το σύμβολο μας, ο αγκυλωτός σταυρός, είχε κερδίσει τη νίκη και είχε δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για αυτή.

(Χειροκροτήματα.)

Με ακόμα μεγαλύτερη αγανάκτηση διαπιστώσαμε, ότι τώρα αυτή η παλιά ένδοξη σημαία χρησιμοποιούνταν για να κρυφτούν κάτω από αυτήν, οι δειλοί και οι νωθροί δίνοντάς τους την ευκαιρία να μην χρειαστεί να δείξουν πολύ ξεκάθαρα τα αληθινά τους συναισθήματα απέναντι στο νέο κράτος.

(Δυνατές επευφημίες.)

Εκείνοι όμως, που συνέχισαν να πιστεύουν ότι είχαν το δικαίωμα σε αυτή την παλιά, ένδοξη σημαία, προφανώς ξέχασαν, ότι ο στρατιώτης του μετώπου, ο Αδόλφος Χίτλερ, ήταν αυτός που έβγαλε την κόκκινη, άσπρη και μαύρη σημαία από τη λάσπη και την έδωσε ξανά στο λαό.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Ο Αρχηγός μας ήταν αυτός που έκανε τα χρώματα μαύρο-λευκό-κόκκινο ξανά αγνά και ξανά ειλικρινή.

(Μπράβο!)

Ο αγκυλωτός σταυρός όμως έγινε το λάβαρο κάτω από το οποίο μπορούσαν να συσπειρωθούν οι πιο δραστήριοι, επαναστάτες μαχητές. Ακριβώς όπως ο εθνικοσοσιαλισμός, σαν μαγνήτης, έβγαλε από τον γερμανικό λαό ό,τι είχε μέσα του από σίδηρο και ατσάλι, έτσι ήταν και το δικό μας λάβαρο κάτω από το οποίο συσπειρώθηκαν αυτοί οι μαχητές, κάτω από το οποίο πολέμησαν, θυσιάστηκαν και, πολλοί πέθαναν. Δεν θέλουμε το μαύρο-άσπρο-κόκκινο να συνεχίσει να ατιμάζεται σε έναν δειλό συμβιβασμό.

Θυμόμαστε ακόμα πώς στο προηγούμενο σύστημα τα ιερά μας χρώματα, το μαύρο, το λευκό και το κόκκινο, υποβαθμίζονταν πιστεύοντας ότι χρησιμοποιήθηκαν σαν εθνικό φύλλο συκής μπροστά στη δημοκρατική-ειρηνιστική γύμνια. Αλλά δεν θέλουμε να κάνουμε τους ίδιους συμβιβασμούς, δεν θέλουμε να δώσουμε τη δυνατότητα σε εκείνους που είναι πάντα διαθέσιμοι στη δειλία και τους συμβιβασμούς να βάλουν τον αγκυλωτό σταυρό στη μαύρη-άσπρη-κόκκινη σημαία και να δηλώσουν ότι μπορούν να είναι και στις δύο πλευρές και έτσι να κρύψουν ακόμα πιο εύκολα τις πραγματικές τους διαθέσεις.

(Χειροκροτήματα και επευφημίες.)

Σήμερα, όμως, ειδικά σήμερα την ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ, θα θέλαμε να θυμηθούμε τη βαρύτητα του αγώνα των προηγούμενων ετών. Πάνω απ’ όλα, θέλουμε να θυμόμαστε, ότι κάποτε ήταν θέμα επιλογής ανάμεσα σε δύο σημαίες, και ότι αυτή η επιλογή ήταν θεμελιώδης για την ύπαρξη ή μη του λαού μας και ίσως με την ευρύτερη σημασία της και για την ύπαρξη ή μη όλων των πολιτισμένων εθνών. Δύο ήταν οι σημαίες που τελικά πάλεψαν για την κυριαρχία στη Γερμανία, και οι δύο ένα κόκκινο πανί, στη μία το σοβιετικό αστέρι, στην άλλη το λαμπερό ηλιακό σύμβολο του αγκυλωτού σταυρού.

Άνδρες του Ράιχσταγκ, εσείς που πήρατε μέρος σε αυτόν τον αγώνα, που ξέρετε για ποιο λόγο λήφθηκε η απόφαση, το ξέρετε και εσείς και το ξέρει και ο λαός, ότι εάν είχε νικήσει αυτή η κόκκινη σημαία με το σοβιετικό αστέρι, τότε η Γερμανία θα είχε χαθεί στην αιματοχυσία του μπολσεβικισμού. Δόξα στο Θεό και στη Θεία Πρόνοια που νίκησε το λάβαρό μας, γιατί με αυτή τη νίκη η Γερμανία οδηγήθηκε στο θαύμα της εθνικής αναγέννησης και στη σωτηρία της για πάντα.

(Χειροκροτήματα.)

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, κατά τη διάρκεια της επιλογής, αυτό το σύμβολο έκανε τους αδύναμους δυνατούς. Ας μην ξεχνάμε ότι όσο ο Αρχηγός μας κρατούσε στα χέρια του το λάβαρό μας, τον αγκυλωτό σταυρό, με τα παλιά ένδοξα χρώματα στα χέρια του, κρατούσε στα χέρια του και τη γερμανική μοίρα.

(Μπράβο!)

Ο αγκυλωτός σταυρός έχει γίνει ένα ιερό σύμβολο για μας, το σύμβολο γύρω από το οποίο περιστρεφόταν όλη μας η λαχτάρα και το συναίσθημα, κάτω από το οποίο υποφέραμε, κάτω από το οποίο πολεμήσαμε, κάναμε θυσίες και τελικά, για την ευλογία του γερμανικού λαού, νίκησε. Το έμβλημα όμως έχει γίνει ακόμη πιο σημαντικό για εμάς σε αυτόν τον αγώνα. Γιατί αυτό το σύμβολο ήταν για εμάς και σύμβολο του αγώνα μας για την δική μας φυλή, ήταν για εμάς ένα σύμβολο του αγώνα ενάντια στον Εβραίο σαν καταστροφέα των φυλών. Και γι' αυτό είναι απολύτως αυτονόητο ότι αν στο μέλλον αυτή η σημαία κυματίζει πάνω από τη Γερμανία, κανένας Εβραίος δεν θα επιτρέπεται να υψώσει αυτό το ιερό σύμβολο.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Η νέα σημαία, όμως, θα πρέπει να καταστήσει σαφές και στον κόσμο, ότι η Γερμανία θα βρίσκεται για πάντα και για όλη την αιωνιότητα κάτω από τον αγκυλωτό σταυρό.

(Χειροκροτήματα.)

Όποιος προσβάλλει αυτή τη σημαία προσβάλλει το έθνος. Με λύπη παρατηρήσαμε αυτό που συνέβη πρόσφατα στην Αμερική, και λυπούμαστε που ο αμερικανικός λαός αναγκάστηκε να παρακολουθήσει μια τέτοια προσβολή. Εμείς, όμως, δηλώνουμε ελεύθερα ότι σε αυτή τη πράξη είδαμε απλώς την έκρηξη του εβραϊκού μίσους, αλλά ένας αυθάδης Εβραίος μέσα στο απύθμενο μίσος του δεν μπορεί ποτέ να μας προσβάλει.

(Δυνατές επευφημίες.)

Η νίκη του αγκυλωτού σταυρού μας έδωσε πίσω την τιμή μας και την άμυνά μας. Η Βέρμαχτ λαχταρά το σύμβολο κάτω από το οποίο αναστήθηκε ξανά. Αν δεν είχε επιτευχθεί η νίκη με τον αγώνα και τις θυσίες και την προσφορά των καφέ ταγμάτων, χωρίς αυτή τη νίκη, γνωρίζουμε, δεν θα ήταν δυνατό να υπάρξει ούτε ένα τάγμα, ούτε πλοίο, ούτε νέο αεροπλάνο.

(Θυελλώδης επευφημίες.)

Γι' αυτό, ο αγκυλωτός σταυρός είναι για μας, για πάντα, το σύμβολο της ελευθερίας και γι' αυτό είναι απαραίτητο να στηθεί και σήμερα, στην ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ, αυτό το σύμβολο της ελευθερίας.

Η ελευθερία μας, όμως, όπως την αναγνωρίσαμε καθαρά και με σαφήνεια από έξω και τη γιορτάσαμε αυτές τις μέρες, ξέρουμε ότι θα μπορούσαμε να την αποκτήσουμε και να την διατηρήσουμε μόνο αν είμαστε ελεύθεροι και στο εσωτερικό. Αυτή η ελευθερία ως προς το εσωτερικό ήταν ίσως πιο δύσκολο να επιτευχθεί στην αρχή. Είναι όμως

απαραίτητη και γι’ αυτό θα θεσπιστούν σήμερα οι βασικοί νόμοι που θα σταθεροποιήσουν μια για πάντα αυτή την ελευθερία ως προς το εσωτερικό˙ γιατί αυτή η ελευθερία προέρχεται από το αίμα, και μόνο μέσω της αγνότητας της φυλής μπορεί αυτή η ελευθερία να διατηρηθεί για πάντα.

Ο Θεός δημιούργησε τις φυλές, δεν ήθελε να είναι ίδιες και γι’ αυτό απορρίπτουμε τη χρησιμοποίηση κάθε μέσου για την μετατροπή αυτής τη φυλετικής καθαρότητας σε ισότητα. Είδαμε τι σημαίνει όταν ένας λαός, πρέπει να ζει σύμφωνα με τους νόμους της ισότητας που είναι άρριζα υποκείμενα ξένων και αντίθετοι στη φύση, γιατί αυτή η ισότητα δεν υπάρχει. Ποτέ δεν την αναγνωρίσαμε και γι’ αυτό πρέπει να την απορρίψουμε και στους νόμους μας και πρέπει να ομολογήσουμε εκείνη την αγνότητα της φυλής που έχει οριστεί από την πρόνοια και τη φύση.

(Μπράβο!)

Αυτό είναι μια ομολογία για τις δυνάμεις και τις ευλογίες του γερμανικού-σκανδιναβικού πνεύματος. Ξέρουμε ότι η αμαρτία του αίματος είναι το κληρονομικό αμάρτημα ενός λαού. Εμείς οι ίδιοι, ο γερμανικός λαός, υποφέραμε πολύ από αυτό το κληρονομικό αμάρτημα. Ξέρουμε, ότι η απόλυτη ρίζα κάθε αποσύνθεσης που γνώρισε η Γερμανία προήλθε τελικά από αυτό το κληρονομικό αμάρτημα. Πρέπει λοιπόν να προσπαθήσουμε να επαναφέρουμε μέσω ενός φάσματος μιας σειράς νομοθετικών μέτρων τις φυλές που υπήρχαν πριν από πολύ καιρό. Η σωτηρία ήρθε την τελευταία στιγμή και αν ο Θεός και η Πρόνοια δεν μας είχαν δώσει τον Αρχηγό, η Γερμανία δεν θα είχε ξανασηκωθεί από το κληρονομικό αμάρτημα και τη φθορά.

(Χειροκροτήματα.)

Αλλά όποιος εξακολουθεί να αμφιβάλλει ότι ο γερμανικός λαός, και ειδικά ο λαός στα ευρύτερα στρώματά του, δεν είναι διεφθαρμένος, αλλά υγιής στον πυρήνα του, θα μπορούσε να το βιώσει σήμερα, αν κοιτούσε τα μάτια εκείνων των εκατοντάδων χιλιάδων που πέρασαν σήμερα μπροστά από τον Αρχηγό τους σε σειρές.

(Μπράβο!)

Αυτή ήταν η αγνότητα της φυλής που περνούσε εκεί με ταυτόχρονο βήμα, και είναι καθήκον κάθε κυβέρνησης, και πάνω απ’ όλα είναι καθήκον του ίδιου του λαού, να φροντίσει ώστε αυτή η αγνότητα της φυλής να μην μπορεί ποτέ ξανά να προσβληθεί και να διαφθαρεί.

Αυτοί οι νόμοι, άνδρες του Ράιχσταγκ, είναι μια νέα απόδειξη για το λαό, ότι ο Αρχηγός και το κόμμα είναι ακλόνητα προσκολλημένοι στα θεμέλια του προγράμματος του κόμματός μας.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Γι’ αυτό οι νέοι νόμοι σήμερα την ημέρα του κόμματος της ελευθερίας ρου Ράιχ, έχουν σκοπό να εξασφαλίσουν την εσωτερική και εξωτερική ελευθερία για πάντα, σαν βάση για την πρόοδο του λαού μας. Διαβάζω λοιπόν τώρα τις νομοθετικές προτάσεις που υποβλήθηκαν από την εθνικοσοσιαλιστική παράταξη, τις προτάσεις των Χίτλερ, Γκαίρινγκ, Εςς, δρ. Φρικ και των συντρόφων. Το Ράιχσταγκ θα αποφασίσει να δώσει συνταγματική έγκριση στο ακόλουθο νομοσχέδιο:

Σχέδιο νόμου για τη σημαία του Ράιχ.

Το Ράιχσταγκ ψήφισε ομόφωνα τον ακόλουθο νόμο, ο οποίος ανακοινώνεται με το παρόν:

Άρθρο 1
Τα χρώματα του Ράιχ είναι μαύρο, λευκό και κόκκινο.

Άρθρο 2
Η σημαία του Ράιχ και η εθνική σημαία είναι η σημαία με τον αγκυλωτό σταυρό. Είναι και εμπορική σημαία.

(Δυνατό χειροκρότημα. – Οι βουλευτές σηκώνονται και ξεσπούν σε θυελλώδεις ζητωκραυγές για τον Αρχηγό.)

Άρθρο 3
Ο Αρχηγός και Καγκελάριος του Ράιχ καθορίζει το σχήμα της πολεμικής σημαίας του Ράιχ και της σημαίας των δημοσίων υπηρεσιών του Ράιχ.

Άρθρο 4
Ο Υπουργός Εσωτερικών του Ράιχ, εκτός αν ο Υπουργός Πολεμικών Υποθέσεων του Ράιχ έχει αρμοδιότητα, εκδίδει τους αναγκαίους νομικούς και διοικητικούς κανονισμούς για την εφαρμογή και συμπλήρωση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 5
Ο νόμος αυτός τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσής του.

Νυρεμβέργη, 15 Σεπτεμβρίου 1935, στην ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Η δεύτερη πρόταση των Χίτλερ, Γκαίρινγκ, Εςς, δρ. Φρικ και των συντρόφων είναι:
Το Ράιχσταγκ θα αποφασίσει για να δώσει συνταγματική έγκριση στο ακόλουθο νομοσχέδιο:

Σχέδιο νόμου για τους πολίτες του Ράιχ.

Το Ράιχσταγκ ψήφισε ομόφωνα τον ακόλουθο νόμο, ο οποίος ανακοινώνεται με το παρόν:

Άρθρο 1

Υπήκοος του κράτους είναι όποιος ανήκει στον σύλλογο προστασίας του γερμανικού Ράιχ και έχει ειδική υποχρέωση απέναντί του.

Η υπηκοότητα του κράτους αποκτάται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου Ράιχ και του νόμου περί υπηκοότητας του κράτους.

Άρθρο 2

Πολίτης του Ράιχ είναι μόνο ένας υπήκοος του κράτους γερμανικού ή συγγενούς αίματος που αποδεικνύει με τη συμπεριφορά του ότι είναι πρόθυμος και κατάλληλος να υπηρετήσει πιστά τον γερμανικό λαό και το Ράιχ.

Το δικαίωμα του πολίτη του Ράιχ αποκτάται με τη χορήγηση της επιστολής του πολίτη του Ράιχ.

Ο πολίτης του Ράιχ είναι ο μοναδικός φορέας όλων των πολιτικών δικαιωμάτων σύμφωνα με το νόμο.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Άρθρο 3.

Ο υπουργός εσωτερικών του Ράιχ, σε συμφωνία με τον αναπληρωτή του Αρχηγού, εκδίδει τις νομικές και διοικητικές ρυθμίσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή και τη συμπλήρωση του νόμου.

Νυρεμβέργη, 15 Σεπτεμβρίου 1935, στην ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ.

(Χειροκρότημα.)

Η τρίτη πρόταση των Χίτλερ, Γκαίρινγκ, Εςς, δρ. Φρικ και των συντρόφων:

Νόμος για την προστασία του γερμανικού αίματος και της γερμανικής τιμής.

Με την αίσθηση ότι η αγνότητα του γερμανικού αίματος είναι η προϋπόθεση για την επιβίωση του γερμανικού λαού, και με την αδιάλλακτη θέληση να διασφαλίσει το γερμανικό έθνος για το μέλλον όλων, το Ράιχσταγκ ψήφισε ομόφωνα τον ακόλουθο νόμο, ο οποίος ανακοινώνεται με το παρόν:

Άρθρο 1

Απαγορεύονται οι γάμοι μεταξύ Εβραίων και υπηκόων του κράτους γερμανικού ή συγγενούς αίματος.

(Θυελλώδες χειροκρότημα.)

Γάμοι που συνάπτονται παρά ταύτα είναι άκυροι, έστω και αν έχουν συναφθεί στο εξωτερικό για παράκαμψη αυτού του νόμου.

(Χειροκροτήματα.)

Μόνο ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει προσφυγή ακύρωσης.

Άρθρο 2
Απαγορεύεται η εξωσυζυγική επαφή μεταξύ Εβραίων και υπηκόων του κράτους γερμανικού ή συγγενούς αίματος.

(Θυελλώδες, παρατεταμένο χειροκρότημα.)

Άρθρο 3
Οι Εβραίοι δεν επιτρέπεται να απασχολούν στο νοικοκυριό τους γυναίκες υπηκόους του κράτους γερμανικού ή συγγενούς αίματος κάτω των 45 ετών.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Άρθρο 4
Απαγορεύεται στους Εβραίους να υψώνουν τη σημαία του Ράιχ και την εθνική σημαία και να επιδεικνύουν τα χρώματα του Ράιχ.

(Νέο χειροκρότημα.)

Αντίθετα, τους επιτρέπεται να δείχνουν τα εβραϊκά χρώματα.
Η άσκηση αυτής της αρμοδιότητας τελεί υπό την προστασία του κράτους.

Άρθρο 5
Όποιος παραβιάζει την απαγόρευση του άρθρου 1 θα τιμωρείται με φυλάκιση.

(Χειροκροτήματα.)

Ο άνδρας που παραβιάζει την απαγόρευση του άρθρου 2 θα τιμωρείται με φυλάκιση ή κάθειρξη.

(Μπράβο!)

Όποιος παραβιάζει τις διατάξεις των παραγράφων 3 ή 4 τιμωρείται με φυλάκιση έως ενός έτους και με χρηματική ποινή ή με μία από αυτές τις ποινές.

Άρθρο 6

Ο υπουργός εσωτερικών του Ράιχ, σε συνεννόηση με τον αναπληρωτή του Αρχηγού και τον υπουργό δικαιοσύνης του Ράιχ, εκδίδει τις αναγκαίες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για την εφαρμογή και τη συμπλήρωση του νόμου.

Άρθρο 7
Ο νόμος τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του, αλλά το άρθρο 3 τίθεται σε ισχύ πριν από την 1η Ιανουαρίου 1936.

Νυρεμβέργη, 15 Σεπτεμβρίου 1935, στην ημέρα του κόμματος της ελευθερίας του Ράιχ.

Ζητώντας από εσάς, κύριοι βουλευτές μου, παρακαλώ, να σηκωθείτε από τις θέσεις σας,...

(οι βουλευτές σηκώνονται)

...για να δώσετε την συγκατάθεσή σας σ’ αυτές τις νομοθετικές προτάσεις των Χίτλερ, Γκαίρινγκ, Εςς, δρ. Φρικ και των συντρόφων, δηλώνω δια του παρόντος ότι **και οι τρεις νόμοι**, όπως αναμενόταν, **εγκρίθηκαν ομόφωνα** σύμφωνα με τον νέο εσωτερικό κανονισμό.

Αρχηγέ μου! Με την αποδοχή αυτή, μπορούμε ταυτόχρονα, αν είναι δυνατόν, να σας εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη που αισθάνεται σήμερα ο γερμανικός λαός για αυτούς τους κοσμικούς νόμους που δώσατε στον λαό για την ευτυχία και το μέλλον του. Δεν μπορούμε να εκφράσουμε με λόγια την ευγνωμοσύνη μας, Αρχηγέ μου, ούτε μπορούμε να τεκμηριώσουμε με λόγια την αφοσίωσή μας και την αγάπη μας προς εσάς. Όλη την ευγνωμοσύνη, την αγάπη, την φλογερή εμπιστοσύνη προς εσάς, Αρχηγέ μου, τα είδατε σε εκατοντάδες χιλιάδες μάτια σήμερα. Ένας ολόκληρος λαός, ένα ολόκληρο έθνος αισθάνεται σήμερα δυνατό και ευτυχισμένο, γιατί σε εσάς αυτός ο λαός δεν βλέπει μόνο τον Αρχηγό, σε εσάς έχει αναδειχθεί ο σωτήρας του λαού.

(Θυελλώδη χειροκροτήματα και ζητωκραυγές προς τον Αρχηγό.)

Άνδρες του Ράιχσταγκ, σας παρακαλώ να συνειδητοποιήσετε τη σοβαρότητα αυτής της ώρας και την τεράστια σημασία της. Να θυμάστε, μια παλιά λαχτάρα χιλιάδων χρόνων των Γερμανών έγινε πραγματικότητα χάρη στον Αρχηγό: Ένας λαός, ένα Ράιχ, ένας Αρχηγός. Και πάνω από αυτό η σημαία μας, το λάβαρό μας, ο αγκυλωτός σταυρός μας!

Για τον Αρχηγό μας, τον σωτήρα και δημιουργό, Ζήτω η Νίκη, Ζήτω η Νίκη, Ζήτω η Νίκη!

(Οι βουλευτές συμμετέχουν στο κάλεσμα με ενθουσιασμό.)

Η συνεδρίαση ολοκληρώθηκε.

(Ο Αρχηγός και Καγκελάριος του Ράιχ σηκώνεται και απευθύνεται προς τους βουλευτές.)

Αδόλφος Χίτλερ, Αρχηγός και Καγκελάριος του Ράιχ:
Κύριοι βουλευτές μου! Έχετε πλέον συμφωνήσει σε έναν νόμο του οποίου η σημασία θα αναγνωριστεί πλήρως μόνο μετά από πολλούς αιώνες. Βεβαιωθείτε ότι το ίδιο το έθνος δεν θα απομακρυνθεί από το δρόμο του νόμου. Μεριμνήστε ότι ο λαός μας θα ακολουθήσει το δρόμο του νόμου! Βεβαιωθείτε ότι αυτός ο νόμος θα τιμηθεί με την πιο απίστευτη πειθαρχία ολόκληρου του γερμανικού λαού, για τον οποίο εσείς είστε υπεύθυνοι!

(Το Ράιχσταγκ δίνει στον Αρχηγό μια τριπλή ζητωκραυγή και, όρθιο, τραγουδά τον πρώτο στίχο του τραγουδιού του Χορστ Βέσελ.)

(Η συνεδρίαση λήγει στις 21:50.)